

ken, ligesom de lange renter vil stige, hvilket kan forværre krisen.«

Kl. 13:13

Dette er præcis den situation, vi nu står i, som blev beskrevet i redegørelsen allerede før sommerferien. At vi står i den situation nu skyldes, at Nationalbanken har været nødt til at hæve renten for at forsvare den fastkurspolitik, som skiftende danske regeringer har ført i over 25 år. Danmark fører altså en politik, som er skræddersyet til medlemskab af euroen, men vi høster ikke de fulde fordele. Til gengæld betaler vi prisen i form af en højere rente. I takt med at vi kommer ud af den finansielle krise, må vi selvfølgelig forvente, at rentespændet mellem Danmark og eurozonen vil aftage igen, men vi ved ikke, hvor hurtigt det vil komme til at ske.

Den finansielle krise har altså tydeliggjort omkostningerne ved at stå uden for euroen, men der er ikke tale om en ny udvikling. Regeringens ønske om, at Danmark skal deltage i eurosamarbejdet, er heller ikke nyt, og det er heller ikke et resultat – om man så må sige – af den finansielle krise, men den finansielle krise har styrket regeringen i det synspunkt, at Danmark bør være med i eurosamarbejdet.

Euroen har nu eksisteret i næsten 10 år. Til nytår er det 7 år siden, at eurosedler og euro-mønter erstattede tidligere nationale valutaer som D-marken eller den franske franc eller den hollandske gylde, og euroen har vist sig at være en stor succes. For borgere og virksomheder i Europa er den blevet det helt naturlige daglige betalingsmiddel; et betalingsmiddel, som har skabt en række praktiske fordele. Samtidig har den fælles mønt skabt større gennemsigthed om priserne fra land til land og på den måde været med til at øge konkurrencen. Internationalt har euroen udviklet sig til en stærk og stabil valuta; en valuta, som oven i købet er blevet til en af de vigtigste globale valutareserver. Euroen er ikke et eksperiment, den er en solid og velafprøvet valuta, der dagligt anvendes af mere end 320 millioner borgere i Europa.

Finanskrisen har så i øvrigt også tydeliggjort behovet for at styrke reguleringen af de internationale kapitalmarkeder og pengestrømme. EU har fra starten udvist stor beslutsomhed. I oktober blev EU-landene enige om en fælles ramme for at sikre størst mulig koordination mellem de krisepakker, som landene besluttede. På det seneste EU-topmøde var der bred enighed om en fælles EU-linje i de kommende drøftelser om internationale reformer. Der var opbakning til, at

EU skal arbejde for langt større gennemsigthed og ansvarlighed på de finansielle markeder. Den finansielle krise har altså vist et handlekraftigt EU, som går forrest i arbejdet for en forbedret finansiell regulering på globalt plan. Vi må forvente, at der også i eurogruppen vil være drøftelser om Europas tilgang til reformer af det internationale finansielle system, og vi må forvente, at eurogruppen vil føre selvstændige drøftelser om håndteringen af den finansielle krise med økonomiske nøglande som f.eks. USA og Kina.

Det kan f.eks. være ved de såkaldte G8-møder, hvor eurogruppen nu er fast repræsenteret, og når eurogruppens formand mødes med internationale samarbejdspartnere. Der vil jeg sige, at Danmark altså har en stor interesse i at påvirke ikke bare de europæiske, men også de globale drøftelser med vore ønsker om en styrket regulering og øget gennemsigthed. Der er ingen tvivl om, at vores indflydelse ville være større, hvis vi deltog fuldt og helt i eurogruppen.

Kl. 13:18

Se, det har nogle gange været hævdet, at den måde, eurosamarbejdet er bygget op på, tager for lidt hensyn til beskæftigelsen og begrænser landenes mulighed for at imødegå økonomisk afmatning. Erfaringen viser imidlertid, at de grundlæggende rammer om eurosamarbejdet tværtimod understøtter vækst og beskæftigelse. Nøjagtig som i det danske system bygger euroen på en stærk og politisk uafhængig centralbank, der skal sikre gode rammer for vækst og beskæftigelse, ikke mindst ved at sikre stabile priser. Men jeg vil godt understrege, at der overheadet ikke er noget modsætningsforhold mellem høj beskæftigelse og lav inflation, tværtimod. Med den rette økonomiske politik er det muligt at fastholde en meget høj beskæftigelse og en lav inflation. Det er jo præcis det, vi har oplevet i Danmark i de seneste år.

Det vil jo være sådan, at hvis inflationen får lov til at løbe løbsk, så vil det tværtimod kunne true beskæftigelsen, for hvis inflationen løber løbsk, så bliver vores konkurrenceevne ringere, så bliver der større arbejdsløshed og lavere beskæftigelse. Det er jo det, der er kendsgerningen.

Lav inflation er afgørende for at fastholde forbrugernes købekraft. Danske forbrugere har i den seneste tid oplevet prisstigninger på især energi og fødevarer. Det kan køre op og ned, men generelt har der været stigninger, og det rammer alt andet lige de socialt dårligst stillede